

Иван Вазов
Срещата на Шар

На снежния Шар върху лоба студен
три български царя дойдоха за среща
(събрала ги беше орисница веща):
Симеон, Самоил и великий Асен.
И взор като впиха в простора огромни,
Симеон горделиво извика тогаз:
„Познах тез предели! Тук всичко ме помни,
тез крайща пространни владял съм ги аз!“
Тогаз Самуил към синьото море
посочи и викна: „До тамо владях!“
И славний Асен, дух горд, проговори:
„Над онези вълни сини аз знаме развях!“
Внезапно развя се там някакво знаме!
Позна го и с радост възкликна Асен:
„Другари, поклон! Я гледайте: там е
на мили ни правнуци сбъднатий блен!“
А то приближи, поклони се там леко
на трите царе и понесе се пак,
кат орел вихрокрил, полетя надалеко,
все на юг, за да кацне на охридский бряг
И дълго следяха с очи възхитени
на родното знаме полета свещен,
и дълго йощ гледаха там насълзени
Симеон, Самуил и великий Асен.

Декември 1915

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4901>]